

i 'ma:dəsn? ja: . ja: — o e sko 'de:ran ne: pə ein
 li:tn fo'retniŋ ne: te 'ma:dəsn o sko 'arbæia for eit
 'nærstri,ka:mpani o selja 'nærstri, o va inpo ~~for~~
 færst 'næsjon! 'bæ:ŋk,bildinŋjən der 'dæi haddə 's:fi:
 sin o fek 'alt i 'ordn 'de:r, so haddeg 'endo æin
 'to:tri ['tottri? Slile þú feru i minsto] 'ti:mar attə
 færa 'tri:nə jekk, so eg konna koma te'ba:rs, o
 (=túula eg) tom la (-g) meg 'opp te kapi'to:la də o sko sjo
æ for də 'sto:ra,gubbadnə. ð va 'helsta gúvər'nø:rn e 'villə
 sjo:, ~~men~~ men 'hann 'va:ŋə 'inna so eg 'fantgə
 te 'hann. so 'hæ:pna də 's: at eg kom 'inn pə
 's:fi:sn te 'sta:ts-ka'se:rarn də: . so va dər 'ein
 ssm 'spø:ra om eg villə sjo leivaitn, ka'se:rarn
 o ,de: 'sa:-eg eg haddə gə noga (eic! I fyrhlösterk
 stilling er det vel nokk, jfr. Tilmar, som beru har to her)
 o 'sjo: an for, men e sko no 'likt o ,sjo kos an
 ssg 'uit. o han va: so 'nærrə an 'hau'ra də o han
 kom 'uit o 'snakta mē ein gøŋn o va 'fæ:lt
 'fþ:ra,kom(m)anəs. so: 'spø:ran no ka də va: eg
 'villə, o so 'sa:-eg də 'va:ŋə noga eg 'villə nettə
 men eg — eg haddə hau'rt 'je:ta li haddə for'valt
 meg oppi 'elroy attan konna snakka 'norsk, o so
 i min hau'rt at an sko vara 'þi:da sa en, o sko

finna 'u:it ðm ða va 'sant, ossa sa:an mε ein gong
'nei, 'norsk kan je 'itjga 'snakka, men je kan
'snakka 'sognamau'la. o itta 'denn 'ti:ov so
'snakteg mæ an æit 'hæilt 'bø:l ða, o an snakt
boda 'eygalsk o 'norsk, o na'tu:rlig,vi:s ða 'va:
'sogna, mō:la, for 'de: haddan 'værkala 'læ:gt, ða
va 'uttanem 'ma:ðasñ ein 'de:l 'sogniar, o de:r
haddan vo:rð 'mō:tgga mε 'krō:m (— — —)
þa 'klæ:r o 'slikt nokk, o so haddan 'stoppa sjo
'norskar om'triut 'sta:diht o ðer — so han snakti:
'tammala 'gott 'sogna, mō:la.

la'vaitn — va 'navna ans. hjā: an va 'ekta 'jg:da.

ð for(h)an

ð va 'fōdda i æuro:pa — 'ε:tjga 'sikkar ka'lann
ða va: men ε trur 'nestn ða va 'æsta,ri:tjga. han
va ka'se:rar i 'mōyga v:r. ε bler no 'bē:ra
'tjenda mε. an 'si:a, εg snakta mε an 'flæira
'gōnjær, o ein 'ko:sala 'mann 'va: an o —

1. Merk dei typiske rogalandske sambindingane i eitt fonemlag av verbūm + pronomen - er ikkje viss, om du hadde dei med: ^hhæddeg, ^ssa:æg, ^sspo:ran. Likeins med (t)ø: ^ffantø, ^vva(t)øø.

2. Adj.- og adv.-ending -lykt, flykt når ei staving går føre, -lø når det er meir enn ei staving fram ^ssta:dikt, men ^kko:sølo.

3. Merk vokalane i opp, om, so, om'trint /-trint, dei er visst dei same allstad i Rogaland.

4. Apropos *själt :

Eg trur han sa nokk sålikt: s(g) sko no 'li:kt
o [sjökösən] / sjo: koss ən / søg u:t.

Høgt tempo mett her, så vidt eg trugar, ekstra stutte vokalar i tryklevicike stavingar er rimelig. Ptc. ville vera anten sitt eller sett. Kontaminasjon själt har eg aldri høyrte nokon stad, difor min sterke meksjon.